

ЈЕДНОСТРАНАЧКИ КАРАКТЕР ПОСТУПКА
ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ
И ДОЗВОЉЕНОСТ ЖАЛБЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Жалба Републике Србије против одлуке суда о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року није дозвољена, јер се ради о једностраначком поступку у коме Република Србија није странка у смислу Закона о ванпарничном поступку.

Из образложења:

"Чланом 8а Закона о уређењу судова, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року (став 1), ставом 2. прописано је да захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права за суђење у разумном року, а чланом 8б став 2. прописано је да ће се накнада исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од три месеца од дана подношења захтева странке за исплату. Чланом 8в истог закона, прописано је да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Ценећи цитиране одредбе Закона о уређењу судова, поступак за заштиту права на суђење у разумном року је једностраначки и странка која сматра да јој је повређено ово право може да тражи и накнаду за повреду права на суђење у разумном року која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова. Предлагач је у овом поступку тражио накнаду за повреду права на суђење у разумном року и накнаду трошкова поступка.

То значи да се овај поступак покреће по захтеву странке која може да тражи убразање судског поступка који је у току и примерену накнаду, а у случају да је захтев основан предлагач има право на накнаду трошкова поступка.

Како је поступак за заштиту права на суђење у разумном року једностраначки, што произлази из одредаба Закона о уређењу судова, обзиром да се поступак може покренути искључиво по захтеву странке, трошкови овог поступка исплаћују се из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, како је то прописано чланом 8б став 2. Закона о уређењу судова.

У овом поступку жалбу може изјавити подносилац захтева за заштиту права на суђење у разумном року, уколико је незадовољан одлуком суда о његовом захтеву, тако да законски обвезник исплате – Република Србија, није странка у овом поступку. Због тога је жалба Републике Србије против побијаног решења, недозвољена".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 142/2014 од 06.11.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)